

РЕШЕНИЕ

№ 12229

гр. София, 27.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Адриан Янев

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **607** по описа за **2026** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. АПК, вр. чл.63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от „СИРАКОВ“ ЕООД, [населено място], общ. Столична, депозирана от пълномощника му адв. Н. С. от ВАК с приложено на лист 30 от делото на СРС пълномощно, срещу Решение №4190 от 21.11.2025 г., постановено по АНД №8604/2025 г. по описа на СРС, НО, 130-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление №42-0011653 от 24.10.2024 г., издадено от Началник на ОО "Автомобилна администрация" - [населено място]. С последното на дружеството касатор на основание чл.96 г, ал.1, предл. 2 от Закона за автомобилните превози за нарушение на чл.7б, ал. 1, изр. 1, пр.2 от ЗАвПр е наложена "имуществена санкция" в размер на 3000 (три хиляди) лева. В жалбата се релевират оплаквания за неправилност на обжалваното решение, като постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон– отменителни основания по смисъла на чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК. Според касатора районният съд неправилно е приел, че сроковете за образуване на АНП не са изтекли, както и че словесното описание на нарушението отговаря на цифровото посочване на нарушената правна норма. Твърди се също, че в случая липсва съставомерност на нарушението, доколкото не е установено извършването на обществен превоз на товари, както и че съдът не е изследвал наведеното от жалбоподателя основание, че в НП е посочено неправилно изпълнителното деяние. Счита също, че е налице несъответствие между законовата норма, посочена за нарушена, и санкционната норма, по която е наложено наказанието, както и че ЮЛ не може да носи отговорност за допустителство, които обстоятелства изобщо не са обсъдени от съда, а същите са

пряко относими към законосъобразността на обжалваното НП. По тези съображения, подробно мотивирани и поддържани в съдебно заседание от процесуалния представител на касатора адв. А. Н., се иска отмяна на обжалваното решение и на потвърденото с него НП, както и присъждане на направените разноски по представен списък..

Ответникът по касационната жалба, Началник на ОО "Автомобилна администрация" - [населено място], не е изразил становище по същата.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение, че решението на СРС е правилно и следва да бъде потвърдено.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е и **ОСНОВАТЕЛНА**.

С обжалваното решение СРС е потвърдил Наказателно постановление №42-0011653 от 24.10.2024 г., издадено от Началник на ОО "Автомобилна администрация" - [населено място]. С последното на дружеството касатор на основание чл.96г, ал.1, предл. 2 от Закона за автомобилните превози за нарушение на чл.7б, ал. 1, изр. 1, пр.2 от ЗАвПр е наложена "имуществена санкция" в размер на 3000 (три хиляди) лева, за това, че на 22.01.2024 г. в [населено място] в качеството му на превозвач, притежаващ Лиценз №5210, валиден до 08.07.2027 г., е разпоредил и допуснал да се извърши обществен превоз на товари с МПС с посочен рег. номер, управлявано от водача С. Е. С. без да има валидна карта за квалификация на водача, видно от дигитален тахограф на МПС-то от същата дата. Нарушението е установено при извършена комплексна проверка на превозвача на 31.07.2024 г.

За да стигне до този извод съдът е приел, че съставеният АУАН и издаденото въз основа на него Наказателно постановление са издадени от компетентни лица при спазване на сроковете по чл.34 ЗАНН. В тази връзка и с оглед възраженията на жалбоподателя е посочено, че АУАН е съставен след по-малко от година след извършване на нарушението, а от съставянето му до издаване на процесното НП е минал период от три месец, поради което СРС е приел, че са спазени и сроковете по чл.34, ал.3 от ЗАНН и чл.52, ал.1 от ЗАНН. Въззивният съд е приел също, че при ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Налице е съответствие между словесното и цифровото описание на нарушението в АУАН и в НП. Посочени са обстоятелствата, при които то е извършено, като е конкретизирано превозното средство, водачът и е посочен конкретният документ, който се твърди той да не е притежавал. Описани са и доказателствата, подкрепящи обвинението. Предвид това СРС не е споделил тезата на жалбоподателя за нарушения на изискванията, визирани в чл.42 и чл.57, ал.1 от ЗАНН. Прието е също, че словесното описание на нарушението в АУАН и в НП отговаря и на приложената санкционна норма - чл.96 г, ал.1, предл. 2 от ЗАвПр, според която административно наказание се налага на онзи, който допусне водач, който не отговаря на някое от изискванията, определени със ЗАвПр и с подзаконовите нормативни актове по прилагането му да управлява превозно средство за обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници или товари. СРС е приел, че от обективна страна доказано е реализиран съставът на нарушението по чл.7б, ал.1, изр.1, пр.2 от ЗАвПр, доколкото безспорно е установено, че жалбоподател е има издаден Лиценз на Общността №5210 за международен

превоз на товари, валиден до 08.07.2027 г., т. е. има качеството на лицензиран превозвач и се явява адресат на нормата на чл. 7б, ал. 1, изр. 1 от ЗавПр. Същият е допуснал обществен превоз на товари с МПС рег. [рег.номер на МПС], управлявано от С. С., който към дата 22.01.2024г. не е имал валидна карта за квалификация за извършване на товарни превози. Прието е, че изпълнителното деяние на това нарушение се състои в осъществяване на превоз, а това е основният предмет на дейност на дружеството - жалбоподател. Субективната страна на нарушението не е изследвана, доколкото отговорността на юридическото лице е обективна и безвиновна. Въззивният съд е приел, че при установеното нарушение правилно е приложена и санкционната норма на чл. 9б г, ал. 1, предл. 2 от ЗавПр, като е наложена предвидената в същата разпоредба „имуществена санкция“ във фиксирания размер.

Решението е валидно и допустимо, но неправилно.

Споделят се изводите на СРС, че при съставяне на процесния АУАН са спазени сроковете по чл.34 ЗАНН. В разпоредбата на чл.34, ал.1 ЗАНН е предвидено, че 3-месечният срок за съставяне на АУАН тече от „откриване на нарушителя“. Съгласно т.2 от задължителните указания на т. 1 от Тълкувателно решение № 48/81 г. на ОСНК на ВС тримесечният срок по чл.34, ал.1 ЗАНН започва от деня, в който органът, който е овластен да състави акта, е узнал кой е нарушителя. Законът не съдържа легална дефиниция на понятието „нарушител“, но безспорно това е лицето, което е извършило нарушение - деяние /действие или бездействие/, което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред по смисъла на чл.6 от ЗАНН, т. е. за да се приеме, че едно лице е нарушител, същото следва да е извършило нарушение. Безспорно откриването на нарушението изисква извършване на съответна проверка относно установяване на признаците от състава на същото. Съгласно константната съдебна практика, установяването на административно нарушение става след извършване на проверка, съпроводена със задълбочен анализ на събраните доказателства. Под „откриване на нарушителя“ по смисъла на чл. 34 от ЗАНН се има предвид не посочването му от засегнатите лица или възлагане извършването на проверка, а установяването от конкретните обективни данни, че лицето е извършило конкретното нарушение, т.е когато в писмен документ, показания на свидетели или лично волеизявление на дееца се съдържат данни, които не породят съмнение за авторството на деянието, като и за самото нарушение. В случая същите са установени при извършената комплексна проверка на 31.07.2024 г., при която е установено, че посоченото МПС е управлявано от визираното лице, което не притежава валидна карта на водача. Именно на тази дата са били налице достатъчно доказателства, установяващи, че дружеството е извършило вмененото му нарушение, поради което от 31.07.2024 г. следва да се брой срокът по чл.34 ЗАНН. Следователно и доколкото от датата на извършването му не е бил изтекъл срок, по дълъг от 1 година, съставеният на същата дата АУАН правилно е приет от СРС за съставен при спазване на срока по чл.34 ЗАНН.

Неправилни обаче са изводите на СРС, че в хода на АНП не са допуснати съществени нарушения, основания за отмяна на НП, включително и относно формата на двата акта и в частност описанието на нарушението. Приложената санкционна норма предвижда налагане на санкция на този, който допусне или разпореди извършването на превоз с моторно превозно средство, за което няма издадено удостоверение за обществен превоз на пътници или товари или не е включено в списъка към удостоверението за регистрация, или с моторно превозно средство, което не е включено в списъка на превозните средства към лиценза на Общността. Посочената разпоредбата на чл.7б ЗавПр вменява задължение на лицензираните превозвачи, лицата по чл. 24е и лицата, извършващи превози за собствена сметка, да осъществяват превози на пътници и товари с моторни превозни средства от категории М2, М3, N2, N3 и с водачи, които отговарят на

изискването за квалификация на водача и притежават карта за квалификация на водача за съответната категория или сертификат за водач на моторно превозно средство за обществен превоз на товари по шосе. Следователно, за да се приеме, че нарушението е описано със съставомерните му елементи, следва да е конкретизиран превозът, по отношение на който е прието, че е извършено нарушението. Същият следва да е ясно описан, с маршрут и товар, което не е сторено в процесните актове, като е посочено само, че се касае за обществен превоз на товари. Този пропуск възпрепятства съда да извърши проверка дали такъв превоз наистина е извършен, тъй като не са посочени конкретни факти, за които да се изискат и съберат съответните доказателства. Липсата на пълно описание на нарушението е съществено процесуално нарушение във формата на акта, самостоятелно основание за отмяна на НП. Изведените в противен смисъл изводи на СРС са основание за отмяна на решението.

Тук следва да се посочи, че вмененото нарушение правилно е подведено под приложената санкционна норма. Доколкото последната предвижда, че на този, който осъществи състава ѝ се наказва с глоба или имуществена санкция в посочения размер, следва извода, че за такова извършено нарушение може да бъде санкционирано както физическо, така и ЮЛ. Тъй като в разпоредбата на чл.7б, ал.1 ЗАвтПр задължението да извършва превозите с водачи, които притежават валидна карта на водача е на лицензирания превозвач, какъвто в случая е касаторът, то правилно именно неговата отговорност е ангажирана за процесното нарушение.

Не се споделят и изводите на СРС и за безспорна установеност на нарушението. Както многократно се каза, дружеството е санкционирано за това, че на 22.01.2024 г. в [населено място] в качеството му на превозвач, притежаващ Лиценз №5210, валиден до 08.07.2027 г., е разпоредил и допуснал да се извърши обществен превоз на товари с МПС с посочен рег. номер, управлявано от водача С. Е. С. без да има валидна карта за квалификация на водача, видно от дигитален тахограф на МПС-то от същата дата. За съставомерността на това деяние настоящият съдебен състав счита, че освен, че дружеството е лицензиран превозвач, че МПС-то, с което се твърди, че е извършено нарушението, е включено в списъка на ППС, с които се извършва дейността и че водачът му не притежава валидна карта, е необходимо да се установи, че е извършван обществен превоз на товари на посочените дата и място. Легално определение за "Превоз на товари" се съдържа в разпоредбата на §1, т.3 от ДР на ЗАвтПр, и това е превоз на товари с моторно превозно средство, осъществяван от лице за чужда сметка или срещу възнаграждение с моторни превозни средства, конструирани и оборудвани за превоз на товари, както и празните курсове, направени във връзка с превоза. В случая такъв превоз на товари, освен че не е описан конкретно в АУАН и НП, не е установен нито в хода на АНП, нито в производството пред СРС. Това е така, тъй като дигиталният тахограф на МПС-то, от данните в който АНО е обосновал изводите си в тази насока, не е достатъчно доказателство, за да се приеме за установено, че е извършван обществен превоз на товари. До този извод се стига предвид разпоредбата на чл.90 от ЗАвтПр, според която данните, регистрирани върху тахографските листове или другите носители на информация, служат като доказателство за скоростта на движението на автомобилите и времето за управление, прекъсване и почивка на екипажите. Следователно само същите не доказват извършването на обществен превоз. Вярно е, че съгласно член 3.1 от Регламент (ЕС) №165/2014 НА Европейския парламент и на Съвета от 4 февруари 2014 година относно тахографите в автомобилния транспорт, за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3821/85 на Съвета относно контролните уреди за регистриране на данните за движението при автомобилен транспорт и за изменение на Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт тахографите се монтират и използват в превозни средства, регистрирани в държава-членка, които се използват за

автомобилен превоз на пътници или товари и за които се прилага Регламент (ЕО) № 561/2006. Но само наличието на работещ тахограф според настоящия съдебен състав не доказва извършването на обществен превоз на товари. Същото е индикация, предположение, че такъв е извършен, но при липсата и на други доказателства, като приложен пътен лист или друго доказателство, че на 22.01.2024 г. превозвачът е допуснал водачът С. С. да управлява превозно средство за превоз на товари, очевидно недоказано се явява вмененото на санкционирания субект нарушение, основано на осъществяване такъв превоз на посочената дата при управление на МПС от непритежаващия валидна карта за квалификация на водач. Разпоредбата на чл.303 от НПК, приложима и в АНП е категорична, че присъдата, в случая НП, не може да почива на предположения, като съдът признава нарушителя за виновен, когато обвинението е доказано по несъмнен начин.

Фактическата и доказателствена необоснованост на обвинението за допуснатото от превозвача нарушение по чл. 96 г, ал. 1, предл. второ, вр. чл.7б, ал.1, изр.1, предл. второ от ЗАвтП, обуславя извод, че издаденото наказателно постановление за ангажиране отговорността на "Сираков" ЕООД за това нарушение, е незаконосъобразно и неправилно е било потвърдено от СРС. Предвид това съдебното решение, като постановено при неправилно приложение на закона, следва да бъде отменено, като вместо него следва да се постанови друго, с което да бъде отменено Наказателно постановление №42-0011653 от 24.10.2024 г., издадено от Началник на ОО "Автомобилна администрация" - [населено място].

При този изход на делото основателно се явява искането на касатора за присъждане на направените от него разноски. Видно от приложените в тази насока доказателства, дружеството е заплатило адвокатски хонорар в размер на 300 евро. Предвид това ЮЛ, чийто орган е издал отмененото НП, а именно Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", [населено място], следва да бъде осъдено да му заплати разноски в този размер.

Водим от гореизложеното и на основание чл.222, ал.1 АПК, вр. чл.63в ЗАНН, Административен съд - София-град, XXI касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №4190 от 21.11.2025 г., постановено по АНД №8604/2025 г. по описа на СРС, НО, 130-ти състав и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №42-0011653 от 24.10.2024 г., издадено от Началник на ОО "Автомобилна администрация" - [населено място].

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", [населено място] да заплати на „СИРАКОВ“ ЕООД, [населено място], общ. Столична деловодни разноски в размер на 300 /триста/ евро.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.